

Η Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος που καθιερώθηκε να «εορτάζεται» τον Ιούνιο κάθε χρόνο, πρόσφερε και εφέτος τη δυνατότητα σε φορείς και πολίτες να εκφράσουν για μια ακόμη φορά την αγωνία και τον προβληματισμό τους για τις «πιέσεις» που δέχεται γενικά το περιβάλλον, για την έλλειψη ολοκληρωμένων πολιτικών διαχείρισής του και για την αδυναμία αντιμετώπισης των πολύμορφων προβλημάτων που προκύπτουν εξ αυτού του λόγου.

As περιοριστούμε στο υδατικό περιβάλλον και στην περιοχή μας, τη Θεσσαλία, για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι.

Διαβάζοντας στην ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (6 Ιουνίου 2019) την παρέμβαση της Ένωσης των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης της χώρας μας (η οποία έχει την έδρα της στη Λάρισα), παρατηρούμε ότι θεωρεί την οδηγία 60/2000/ΕΕ για τους υδατικούς πόρους, ως ένα από τα σημαντικότερα νομοθετικά κείμενα για το νερό σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Καταλήγει όμως η παρέμβαση αυτή της ΕΔΕΥΑ επισημαίνοντας ότι «για την προστασία του υδατικού περιβάλλοντος απαιτείται όχι μόνο η ορθή εφαρμογή της ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας, αλλά και η συγκρότηση ορθολογικής πολιτικής διαχείρισης των υδατικών πόρων, ο συντονισμός και η εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ των φορέων της υδατικής διακυβέρνησης, η έμφαση στην περιβαλλοντική εκπαίδευση και η ευαισθητοποίηση των τοπικών κοινοτήτων».

Αυτή ακριβώς είναι και η κριτική που ασκούμε εδώ και χρόνια σε όλες τις κυβερνήσεις που παρακάμπτουν την υποχρέωσή τους αυτή, να δημιουργήσουν δηλαδή έναν ενιαίο οργανισμό (φορέα) σε κάθε υδατικό διαμέρισμα, επιφορτισμένο με την ευθύνη εφαρμογής των οδηγιών, της νομοθεσίας, των κανόνων της επιστήμης και γενικά όλων των αναγκαίων συντονιστικών δράσεων που απαιτούνται για την προστασία αλλά και μια επιτυχή ορθολογική διαχείριση στα νερά.

Ο Ενιαίος Φορέας προϋπόθεση για τον εκσυγχρονισμό στη Διαχείριση Υδατικών Πόρων

* Από τον Κώστα Γκούμα

Ειδικά στη σημερινή κυβέρνηση η κριτική μας είναι πιο έντονη, δεδομένου ότι αυτή είχε την τύχη να «κληρονομήσει» από την προηγούμενη ένα ολοκληρωμένο και εγκεκριμένο «Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων» (ΣΔΥ) που, έστω με καθυστέρηση και μετά από πολλές πιέσεις της ΕΕ, είχε αποκτήσει για πρώτη φορά στην ιστορία της η χώρα μας το 2014.

Δυστυχώς όμως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρά τις ελπίδες που σκόρπισε με την εντυπωσιακή ρητορική της για το «περιβάλλον», αρκέστηκε απλά και μόνο στην «τυπική» αν-

ταπόκριση στις υποχρεώσεις της απέναντι στα όργανα της ΕΕ, χωρίς να αποζημιώσει την περαιτέρω επεξεργασία μιας εφαρμοστικής πολιτικής, χωρίς να δημιουργήσει ούτε καν ένα συντονιστικό σχήμα για τον πολύπαθο υδατικό τομέα, ειδικά στη Θεσσαλία.

Και το πιο απογοητευτικό ήταν η πλήρης απαξίωση του διαλόγου και της εξέτασης των προτάσεων που διατυπώθηκαν. Από το 1982, εδώ και πάνω από 35 χρόνια, διατυπώνονται σταθερά οι προτάσεις αυτές (ημερίδες ΤΕΕ, ΓΕΩ-ΤΕΕ, ΔΕΥΑΛ, ανακοινώσεις φορέων - ΠΕΔ),

χωρίς να έχει υπάρξει έως σήμερα καμία ανταπόκριση ή παρέμβαση. Το αποτέλεσμα ήταν στην πράξη, οι κάθε είδους χρήστες νερού, να προσπαθούν μόνοι τους, αποσπασματικά και χωρίς ενιαίους κανόνες να συντονίσουν τις προσπάθειές τους, έστω και εάν σε ορισμένες περιπτώσεις προκαλούν σοβαρά προβλήματα στο περιβάλλον (π.χ. αρδεύσεις με υπεραντλήση υπόγειων αλλή και επιφανειακών νερών από τον Πηνειό, κατασκευή παράνομων φραγμάτων συγκράτησης νερού, κ.ο.κ.). Ειδικά δε, εάν αναφερθούμε στους υπόγειους υδροφορείς, εκεί η οικολογική ισορροπία έχει ανατραπεί εδώ και δεκαετίες από τις υπεραντλήσεις (δες σχετικό άρθρο, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 23 Απριλίου 2019) και τα ελληίμματα διευρύνονται.

Παρότι επισήμως η Πολιτεία και η σημερινή κυβέρνηση αναγνωρίζει το πρόβλημα ήδη από το 2017 (ρεπορτάζ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ - 28 Σεπτεμβρίου 2017, με δηλώσεις κ. Φάμελλου για ελληίμμα 3 δισ. κ.μ. νερού), η κατάσταση παραμένει ως είχε, δεδομένου ότι δεν υλοποιούνται τα έργα, τα μέτρα και οι δράσεις που θα το επιλύσουν και που προβλέπονται ήδη από το 2014 στο Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων.

Πλέον βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο. Νέα κυβέρνηση θα προκύψει στις 8 Ιουλίου. Τα αιτήματα όμως θα συνεχίσουν να είναι ακριβώς τα ίδια, ενώ οι ελπίδες μας πιο περιορισμένες από πριν, εφόσον χρόνια τώρα δεν βλέπουμε ούτε σοβαρότητα ούτε λύσεις.

Είναι προφανές ότι μόνο με την πίεση του λαϊκού παράγοντα και ειδικά των υγιώς σκεπτόμενων πολιτών και χρηστών νερού (αρδευτές, στελέχη αυτοδιοίκησης, επιστημονικοί φορείς, κ.λπ.) έχουμε ελπίδα να σταματήσουμε τις αρνητικές εξελίξεις. Προτάσεις υπάρχουν, ώρα να βρούμε τον δρόμο της συνεννόησης και της επίλυσης.

*** Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος, πρ. διευθυντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε.**